

پیمایش غار آویشوی

(استان گیلان)

زمان اجرای برنامه ۱۳۸۸/۰۸/۰۸

به مناسبت ولادت امام رضا(ع)

سرپرست تیم فراز رشت: سرکار خانم نسیم آرام

مسئول فنی و راهنما: جناب آقای دکتر مسعود حمیدی

سرپرست تیم شقایق کرج: خانم آرزو جان محمدی

نویسنده گزارش: خانم آرزو جان محمدی

شرح مختصری در مورد غار آویشوی

موقعیت جغرافیایی غار در منطقه: این غار در غرب استان گیلان در جنگل های اطراف شهر شاندرمن قرار گرفته است که برای رسیدن به دهانه غار دو راه وجود دارد که راه اول جاده خاکی به طول ۳۳ کیلومتر از دل جنگل تا دهانه غار که از شاندرمن برای رسیدن به دهانه غار در جاده خاکی حدود ۳ ساعت زمان لازم است.

دهانه غار به ارتفاع تقریبی ۲۰ متر و عرض تقریبی ۷ متر است و در ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر از سطح دریا واقع می باشد و قدمت این غار به بیش از ۷۰ میلیون سال پیش بر میگردد.

اکتشاف این غار در سال ۱۳۸۰ توسط یک گروه از استان گیلان صورت گرفته است و گروه کوه نوردی فراز رشت در سال ۱۳۸۴ به طور کامل در سه شبانه روز به نقشه برداری و کروکی غار پرداخته اند (که نقشه و کروکی و اندازه های دقیق ضمیمه گزارش گردیده است).

نوع این غار آهکی می باشد و از دسته غارهای رودخانه ای ایران است، این غار طویل ترین و عمیق ترین غار این استان می باشد، به طول ۷۵۰ متر و عمق ۱۵۰ متر. یکی از ویژگی هایی که این غار را در ایران منحصر به فرد کرده است سرازیر شدن آب از چاه ها و ایجاد کردن آبشارهای به ارتفاع ۳ الی ۱۲ متر.

تعداد چاههای اصلی موجود در غار ۹ عدد و تعداد زیادی چاه کوچک می باشد:

چاه ۱: به عمق ۶ متر که می توان هم با طناب فرود و صعود انجام داد هم با استفاده از تکنیک های سنگ نوردی.

چاه ۲: به عمق ۳ متر

چاه ۳: به عمق ۷ متر

چاه ۴: به عمق ۸ متر

چاه ۵: به عمق ۹/۵۰ متر

چاه ۶: به عمق ۸/۵۰ متر

چاه ۷: به عمق ۴/۵۰ متر: که این چاه را نیز می توان با طناب یا با استفاده از تکنیک های سنگ نوردی پیمود.

چاه ۸: به عمق ۱۲ متر

چاه ۹: به عمق ۸ متر، که بلافاصله بعد از چاه ۸ می باشد با عبور از دهلیز پر آب و تنگ وارد یک دهلیز بسیار تنگ می شویم با عبور از آن با یک فرود مایل که در آخر به صورت عمود می شود داخل یک حوضچه عمیق می شویم.

گفتنی است که تابلوی انتهای غار در سر این چاه نصب گردیده است.

عمیق ترین چاه، چاه شماره ۸ به عمق ۱۲ متر و کوتاه ترین چاه، چاه شماره ۲ به عمق ۳ متر می باشد. طولانی ترین فاصله بین مسیر چاه ۷ و ۸ به طول ۱۸۰ متر که به صورت پیچ در پیچ و باریک می باشد، بعد از آن بین چاههای ۱ و ۲ به طول ۱۷۰ متر است و کوتاه ترین فاصله بین چاه ۲ و ۳ به طول ۱۰ متر می باشد، که کل مسیر پیمایش در مسیر جریان آب است. لازم به ذکر است که تمام کارگاه هایی که در مسیر چاهها استفاده می شود به صورت طبیعی با استفاده از استلاگمیت و استلاگیت هایی است که وجود دارد، به جز چاه شماره پنج که با نصب دو رول توسط گروه فراز رشت صورت گرفته است، برای پیمایش غار برای یک تیم شش نفره کاملا فنی و مسلط به طور متوسط ۳ ساعت برای فرود و برقراری کارگاه و ۳:۳۰ برای صعود و جمع آوری کارگاه زمان لازم است.

در بیرون غار رودخانه ای وجود دارد که آب آن به این غار سرازیر می شود، در تابستان آب غار کم و در پاییز و در زمان بارندگی زیاد می شود و بهترین زمان برای پیمایش غار تابستان است.

گزارش مختصری در مورد پیمایش غار:

طبق دعوتی که از طرف گروه فراز رشت از من شده بود ، من به همراه آقای محمد جلوخانی از گروه شقایق و آقای احسان آقاجان کوه نورد آزاد در روز پنج شنبه ۱۳۸۸/۰۸/۰۷ ساعت ۲۳ کرج را از ترمینال شهید کلانتری به مقصد رشت ترک کردیم، روز جمعه ساعت ۴:۳۰ به رشت رسیدیم، در ساعت ۵ صبح در میدان مصلی به گروه فراز ملحق شدیم، بعد از آماده شدن کل تیم ساعت ۵:۳۰ آنجا را به سمت شاندرمن به وسیله یک دستگاه مینی بوس ترک کردیم، در ساعت ۱۰ صبح به آنجا رسیدیم، پس از خوردن صبحانه و حاضر شدن با تصمیم سرپرست گروه به چهار تیم تقسیم شدیم که قرار شد ۲ تیم تا انتهای غار و تیم های دیگر یکی تا سر چاه ۲ و دیگری تا سر چاه ۵ پیمایش داشته باشند، تیم اول متشکل از من و آقای جلوخانی ، آقای آقاجان ، دکتر حمیدی و دو آقا از گروه فراز که قرار شد با برقراری کارگاه تا انتهای غار برویم و تیم دوم پس از نیم ساعت

فاصله از ما غار را پیمایش کنند و در زمان برگشت کارگاه ها را جمع آوری کنند، ساعت ۱۱:۴۵ دقیقه پس از آماده شدن تیم شماره یک پیمایش آغاز شد و در ساعت ۲:۳۰ به انتهای غار رسیدیم، پس از خوردن مقداری خوراکی، تصمیم به بازگشت گرفتیم، در زمان بازگشت در سر همین چاه با تیم دوم روبرو شدیم، ساعت ۱۶ ظلمت غار جای خود را به روشنایی که از دل درختان بلند با برگ های رنگارنگ تاییده میشد داد. لازم به ذکر است هیچ گروهی جز گروه های رشت ، از استانهای دیگر از این غار بازدید نکرده اند و گروه شقایق از کرج اولین تیم رسمی می باشد که این غار را پیمایش کرده است. ساعت ۱۹ تمامی گروه حاضر شدند و آنجا را با تمام زیبایی هایش به سمت رشت ترک کردیم، ساعت ۲۲ همگی شاد و سرحال از همدیگر جدا شدیم و ما ساعت ۲۳:۳۰ از ترمینال گیل سوار اتوبوس شدیم و در ساعت ۴ صبح روز شنبه ۸۸/۰۸/۰۹ به کرج رسیدیم.

لوازم فنی شخصی:

کلاه ، هد لامپ، هارنس، کارابین، تسمه خود حمایت، وسایل صعود و فرود مثل هشت یا استاپ، کرول، یومار، پله رکاب و ...

لباس و کفش اضافه برای تعویض .

لوازم فنی گروهی :

طناب ، و کارابین اضافی برای برقرار کردن کارگاه.

نکات مهم:

۱- بردن یک هدلامپ اضافی به داخل غار

۲- بردن مواد غذایی شیرین و مقوی به داخل

۳- پوشیدن یک دست لباس بادگیر

۴- استفاده از کفش کتانی ساقدار